Geachte leden van de Raadscommissie Ruimtelijke ontwikkeling en leefomgeving.

Vanavond sta ik hier voor U als een trotse bewoner van Versiliënbosch!

Een prachtige mijnwerkerswijk met 293 woningen. Met een cohesie waar je U tegen zegt. Mensen die hier tussen de 30 en 90 jaar uitermate prettig en tevreden wonen. 100-jarige cultuurhistorische huizen. Waar enige reparatie of vervanging zeker op zijn plaats is. Waar jarenlang achterstallig onderhoud debet aan is. De plannen waarmee Woonpunt ons via een A 4 tje twee weken voor kerst 2022 van sloop informeerde, sloeg in als een kanonskogel. Met een handje vol mensen heeft Woonpunt de besloten sloop besproken. Een besluit genomen over de hoofden van minimaal 90 procent van de bewoners die hier absoluut niet in gehoord zijn. Onderzoeken hebben plaatsgevonden en in die resultaten kunnen de bewoners zich TOTAAL niet vinden. Vocht is de grootste reden voor sloop. Onlangs nog een bericht in de krant. Het lijkt wel of heel Nederland vochtige huizen heeft. Slopen we dan heel Nederland? De communicatie en de manier hoe Woonpunt tot nu toe de huurders bewogen heeft om te vertrekken is mild gezegd onfatsoenlijk. Voeg daarbij dat bij slechts 8 van de 293 woningen daadwerkelijk de fundering onderzocht is, enkele essentiële zaken NIET bekeken en beoordeeld zijn, tenslotte ook de resultaten niet zijn meegenomen waardoor er geen waarheidsgetrouw beeld van de kwaliteit van onze woningen verkregen is. Ook heeft het sloop scenario de boven toon gevoerd. Juist renovatie mogelijkheden hadden het hoofddoel moeten zijn voor behoud van het cultuurhistorisch erfgoed. Tot nu toe hebben in een tijdsbestek van 2 jaar, 4 verschillende plannen elkaar opgevolgd.

Een emotionele achtbaan ten top. Wat de geloofwaardigheid van Woonpunt nog minder aannemelijk maakt, is dat IK voor het zomerreces inspreek recht heb gekregen, aangezien Versiliënbosch die avond op de rol stond. Die avond had ik U graag onze kant van de bewoners willen laten horen. Helaas was heel het item Versiliënbosch uit de agenda geschrapt, maar de nota van uitgangspunten was toen wel al lang opgesteld en akkoord bevonden door de Gemeente en Woonpunt. Wederom zonder democratisch overleg met de bewoners. Mijn mogelijkheid tot inspreken is daarom verschoven naar vandaag. Wat schets mijn verbazing: dat ik moest vernemen dat men zich afvraagt of het nog wel wenselijk is of ik vandaag gebruik wil maken van mijn inspreekrecht? Hoezo niet wenselijk?! Voor wie dan? Uiteraard voor mijn medebewoners uiterst wenselijk. Het verlies van huis en haard zien wij als uiterst zorgelijk en vinden het kwalijk dat daar geen aandacht aan geschonken wordt. Wij ervaren het als prijzenswaardig dat de directie van Woonpunt aanwezig was tijdens ons actiemoment in de wijk. Wij zijn echter geen naïeve mensen die als schaapjes meehuppelen en hebben de ervaring dat helaas de wereld niet voor iedereen eerlijk en oprecht is. Met alles wat tot nu toe heeft

plaatsgevonden, blijven wij streven dat het vertrouwen in zowel Woonpunt als ook een deel in de Gemeente hersteld wordt. Een belangrijke en noodzakelijke stap is dat er een second opinion komt en als Woonpunt daar niet zelf bereid voor is, zou de gemeente zich daar hard moeten maken. Mevr. Mona Keijzer benoemde recent in een uiterst prettig en begripvol gesprek, hoe belangrijk zij de samenwerking, de betrokkenheid en de inspraak vindt voor de toekomst van Versiliënbosch en dat dit samen door alle bewoners en Woonpunt bepaald wordt. Het zaadje is geplant en krijgt een vervolg.
Onze oudste bewoners, die tevens ook de meest kwetsbare zijn, zijn voor mij een afschildering van ons laatste restje cultuurhistorie: Oud-mijnwerkers. Hun levenservaring, hun kracht, hun wijsheid en hun socialiserende functie is onvervangbaar. Mensen die een koempel mentaliteit bezitten, iets unieks in onze schrale maatschappij. Die steun, dat gevoel van saamhorigheid heb ik ervaren toen mijn zoontje op 1-jarige leeftijd overleed!
Dat zijn de mensen die in Versiliënbosch wonen. Dat is de koempel mentaliteit. Deze mentaliteit vind je niet alleen in Versiliënbosch, maar ook in de Passart alsmede ook in Meezenbroek om slechts maar enkele van onze bijzondere mooie mijnwerkers wijken in Zuid-Limburg te benoemen. Uniek met ieder een eigen identiteit. Dat is een essentieel deel van onze geschiedenis. Dat gaat U als Gemeente toch niet in meer of mindere mate uitwissen? Mijn medebewoners ervaren steeds meer gezondheidsklachten. Niet alleen door het achterstallig onderhoud, maar vooral door de dreiging om letterlijk alles kwijt te raken wat zij tijdens hun bestaan hebben opgebouwd. De mensen, de gemeenschap worden kapot gemaakt, terwijl zij hun gemeenschapsgevoel nodig hebben om deel te kunnen blijven nemen aan het leven in hun eigen gemaakte paleisje. Zij wonen nu niet in een op elkaar gestapelde hoop stenen met een paar ramen en een deur. Nee!! Wel in huizen die met veel liefde, zweet, geduld en heel veel gespaard geld zijn gemaakt. Daarom kunnen ze zich niet vinden in de onverenigbare argumenten van sloop, opgeworpen door Woonpunt. Wij verdienen het met respect behandeld te worden en alle registers dienen open getrokken te worden om onze huizen en onze gemeenschap in onze wijk te behouden en daarnaast de cultuurhistorische waarde van de mijnwerkers in ere te behouden. Wellicht dat daarvoor de Nota van uitgangspunten herzien moet worden en dat is uw verantwoordelijkheid!

Dank U wel voor Uw aandacht.